

MILDUTĖ MOKYTOJA

(Konkursinė Apysaka. Šio Kurinio Autorius,
JONUI SIMANSKIUI,
Pripažinta Trečias Pagyrimas).

(Užbaiga)

— Gana jau gana! Jūs tokios visada buvot energingos, nenusileiskite nė čia! Nėra taip baisu, kaip atrodo. Aplankykite kaimynines mokyklas, susipažinkite su kolegų darbu, apsidairykite, pasitarkite. Matysit, tuoj viskas kitaip virs. Vasarą važiuokit į pedagoginius ar darbo kursus, o dabar butinai aplankyt kaimynus.

Inspektorius buvo Mildutės darbu patenkintas ir išvažiudamas butinai ragino aplankyti kaimynus.

Po Kalėdų Mildutė pati valgyt pradėjo gamintis. Bet virtuvė retai kada laisva buvo. Gerokai pabadvus, pirkosi primusą ir žibalo. Mokyklos malkom kiemas buvo užverstas. Vieną vakarą, grįždama iš stoties, Mildutė pamatė iš kiemo išvažiuojančias poros arklių roges, pilnas mokyklos malkų pridėtas. Jos pasuko į Mariampolės pusę. Mariampolėje mokėsi V klasėj vienintelė Disputos duktė.

Tik pavasary išsirengė Mildutė į kaimynus. Po pamokų vedė ją Krapaičių Saloniute, III skyriaus mokinė. Už savo namų, rodydama į permesą per upę lieptą, plonu balsu sakė:

— Perėjė lieptą, panele, eikit tiesiai, pamatysit po dešine baltas stubas, ten mano dėdė Reizgys, jums parodys kelį.

— Ačiu, Salionut, rasiu jau pati. Vanduo, geltonom bangom čiurolne giliai apačioj. Lieptas svyravo. Baugu... Perėjo, bet šaltas prakaitas išpylė.

Reibenų mokykla nedidesnė. Tik žemė aplinkui geresnė ir ukinkai turtingesnė.

Barkstėlėjo į duris, tuoj pasigirdo už durų šlamėsys ir skambus „prašau“. Prie durų stovėjo jaunas, juodaplaukis vyras.

— Ką aš matau? Mildute! Negali buti! Iš kur tu, kokiais keliais? — suspaudęs jos rankas karštai kalbėjo.

— Kastuk, del Dievo! Tai tu čia mokytojas?

— Aš, aš, Mildute,—linksmai kalbėjo Kastus, bėgdamas apie Mildutę.

Kastas buvo Mildutės gimnazijos draugas, labai artimas, tik vienais metais anksčiau baigęs.

— Tai, Kastuk, tu nestudiuoji?

— Studiuoju! Kaip gi! Tik sykiu ir mokykloj dirbu.

— Tai man vyras. Bet tu visuomet miklus buvai.

— Koks čia miklumas. Bet jau baigiu antrą teisių kursą.

— Busi advokatu! Labai malonu.

— Kad kito negalima, laikas neleidžia. Bet iš kur tu, dovanok?

Tik vėlai vakare, Kasto lydimą, Mildutė namo grįžta. Iš jo daug ko patyrė. Sužinojo, kad Disputa norėdamas persikelti pas save mokyklą iš Miknevičienės, kur mokykla 14 metų išbuvo, net panele mokytoja ir vieną vyrą išėdė. Mokykla kėlėsi del nuomos ir malkų, kurių dalį parduda, o dalį dukteriai veža. Suprata, kodėl mokyklos ir jos kambarys tik karklais apkurenamas ir visada pusiau šaltas buna. Iš Disputos pasirėjo mokyklą kelt. Bet Disputa jau pats nesnaudė.

VI.

Vasarą su Kastu Mildutė buvo darbų kursuose. Sugrįžus rugpiučio pabaigoj rado jau mokyklą pas Disputą išnuomuota, suolus lauke pudomus, o mokslo priemonės pasiurėj sudėtas: Disputa mokyklos kambarį dukteriai paruošė, nors savo dar tris kambarius turėjo.

Nuo rudens prasidėjo ir su suaugusiais kursai. Darbas užvirė.

Savo darbą šią žiemą Mildutė pagrendė darbo principu. Mokykloj darbas pasidarė įvairesnis, įdomesnis. Išpradžių tėvai šaltai juokėsi iš mokytojos išmislų. Bet vėliau, pajutę visą šio darbo naudą,

Jonas Simanskis.

— Aš jums nieko pasakyt negaliu. Aš... šią vasarą... susižadėjau su studentu mokytoju Kastu...

VIII.

Pavasary, Vytauto bažnyčioj, Mildutė susituokė su Kastu. Vestuvės buvo kuklios, draugų šeimoj.

Gyveno Panemunėj. Vasaros mėnesį lankė fizinius kursus. Kastus rašė diplominį darbą. Rudeny ketino mest mokytojo darbą. Dirbo labai daug. Mildutė buvo laiminga. Bet... dažnai pažvelgdavo į Kasto išblyškusių veidus. Su skausmu pagalvodavo, ar tesės jo sveikata. Atrodė, kad Kaste glūdi neišsemiamas šaltinis jėgų, energijos. Tačiau tik taip atrodė ir ne be reikalo Mildutės širdis atjautė. Vasaros pabaigoj diplominis darbas buvo baigiamas.

Gyveno Mildutės tėveliuose. Kastus išsimaudė Šešupėj ir nusišaldė. Iš syk nekrepė dėmesio į nedidelį šono durimą. Vėliau durimas ėjo smarkyn, pradėjo skaudėt krutinės kaulus; jėgos žymiai silpnėjo. Išsigandusi Mildutė skubiai išvežė jį į Kauną. Ten plaučių specialistų tuoj patarta važiuoti į pietų Franciją. Kastus apleido Mildutę ir Lietuvą.

IX.

Valsčiaus valdyba gavo įsakymą iš Apskritis valdybos Nuobodžiškės mokyklą išnuomoti pas Disputos kaimyną Balvanauską. Nustabo sukta sekretorius ir pusrūgęs viršaitis. Parinkę stulkią skubino abu į Disputą. Disputa nustebo:

— Ar tik tu girdėjai? Kiba ji pasiuto, ta mokytoja! Ar jai mano stubos negeros, ar ką? Tegū pati keliasi, o ne mokyklą kelia! Mes jai dar parodysim! Neliks pas mane mokyklos, nebus ji nė Balvanauskuos. Į Slabadą išgrusim!

Ilgai tarėsi Disputa. Su brangiais bičiuliais du literiu išgėrė. Galop šis tas nutarta. Ryto metą Disputa stovėjo prie Apskritis valdybos pirmininko durų. Iš valsčiaus padavė raštus, neva jo butas patogesnis ir geresnis. Pirmininkas patikėjo tarybos nariui ir linksmas Disputa vežėsi į valsčių įsakymą, mokyklą kol-kas palikt pas jį. Iš valsčiaus nuvežė Mildutei įsakymą. Mildutė pasitarus su tėvų komitetu ir gi važiavo į apskritį ir vežė tą patį vakarą įsakymą, išnuomoti mokyklai butą Balvanauskuos.

Rugsėjo pirmą dieną Mildutė su tėvų komitetu vežė mokyklos daiktus. Disputa su žmona pastojė kelį.

— Ponute, nesikeikit niekur! Aš jus apėjau! Tik jums bus iš to nemalonių!

— Ką? Nekalbėkite nieku! Pralieskite, mes neturime laiko. Ir taip šiandien jau turėjome dirbt, — šaltai atsakė Mildutė, žiurdama į pamėlynavusį Disputą.

— Ale aš jus...

Bet Mildutė buvo jau kieme. Disputa tuoj išėjo į valsčių, liepęs Disputienei užrakyt žemėlapius, gaublj. Mildutė pasišaukė tėvų komitetą. Atėjo ir Disputienė.

— Ponut, jūs neturite teisės šitų daiktų imt; jei ne jums visai pavesti buvo, o mano vyrui, — rėkė paraudusi boba.

— Kas jums taip sakė! — nusijuokė senis tėvų komiteto pirmininkas. — Kad juos kur paraliai, sargas didesnę valią ant mokyklos turi, negu mokytoja, — piktinosi senis.

— Nieka, mes tik sudarysime aktą, kad Disputai savinasi mokyklos turtą ir pasiųsim policijai, — ramiai kalbėjo Mildutė, imdama plunksnakotį.

— Mes jų nesisavinom, bet vyras liepė jums iš valsčiaus raštelį atnešt, kad jūs galite imt mokyklos daiktus, — kuoneverė Disputienė.

— Nereiks nei rašto nei nieko, kai atjos policininkas į kiemą, o dabar čia nerūkite ir eikite sau, mes dirbsime, rašysime aktą, — liepė Mildutė.

Disputienė išsigando ir nors labai bijojo vyro, bet policija kur kas buvo baimesnė: atidavė mokyklos daiktus.

— Bet keltis neturite teisės, mes turime iš valsčiaus raštą.

— Tai nieko nereikia, mes turime kitą, kuris leidžia.

— Gerai, gerai, jums valsčiaus raš-

— tai nieko nereikia, matysime ar tikrai, žinosite, kaip valsių žėist, — rėkė vėl boba ant viso kiemo.

Užsivirė košė. Viršaitis išnuomavo pas Balvanauską butą, o po kiek laiko su Disputa nuvyko į Slabadą ir ten išnuomavo pas Bužinskiene, sulig mokyklos, neva, tinklo.

Kas savaitė įvykdavo tai tėvų, tai komiteto posėdžiai. Iš Apskritis du kart atvažiavo specialės komisijos, viena iš inžinieriaus, viršininko ir inspektoriaus; antra iš Apskritis Tarybos narių. Abi komisijos nutarė blogai sudarytą mokyklos tinklą ištaisyti, Skučiskėj palikt mokyklą, o Slabadą priskirti prie kitos. Disputa pralaimėjo, bet tuo labiau nesiliovė. Valsčius džiaugdamasis persiuntė skundą taryboj. Šis tardė Mildutę, tėvų komitetą. Nusikalstancio nieko nerado, pasiuntė bylą Valstybės Gynėjui. Gynėjas rado nusikalstamą, bet taikos teisėjas jį numarino. Mildutė buvo išsigandusi, bet bylą numarinus apsi-džiaugė. Tada Disputa susidarė civilinė bylą, ieškodamas iš mokytojos ieškinį, už mokyklai patarnavimą, nors pats už tai atsimdavo iš valsčiaus. Teisėjas šaukė Mildutę, Disputą ir paduotus liudininkus, viršaitį ir sekretorių. Gardžiai pasijuokė teisėjas iš rustaus Disputo, iš jo priekabių. Ir šią bylą Disputa pralaimėjo.

Negana viso to, jis iškeliant mokyklą, pasiliko visas su mokyklos malkas. Mildutė puolė šen-ten — nieko negelbėjo. Skolino, iš Balvanauskų malkas pirkosi. Iš ryto mokykloje visuomet būdavo 8-9° šalčio (C), o dienos metu — visuomet 1-2° šalčio. Suvargę, susišaldę vaikai susirgo per 40 „kiaulytė“. Onytės kojas ėmė gelt. Inspektorius patarė Disputą teismu duot. Teisėjas priteisė atiduot mokyklai malkas. Disputa įžeidė įpykę teisme tėvų komitetą. Gavę 3 paras arešto. Disputa pats save sunaikino.

Slabados gyventojai prašė komisijos duoti jiems Mildutę mokytoja. Negavo dabar jokios. Disputos sukurstyti, pasirašė jo surašytą skundą. Bet Kaune suprato Disputą ir jo skundas atsidurė dėžėj. Kaune gyveno senas žilas Disputos švogeri teisėjas. Visą likusią dieną Disputa pas jį verkė verke pagelbos. Šis pažadėjo ir patarė bylą apeliuot.

X.

Pirmuosius metus Mildutė naujam bute puikiai jautėsi. Senutė Balvanauskienė gėrbė darbščią ir liudną mokytoją, virtuvėj kur galėjo užvadavo. Bet vasarą Balvanauskas parsivedė žmoną. Marti buvo pikta, nesugyvenama boba. Pakėlė karštą karą su uošve. Pagelbon atsivežė pusprotę sesutę ir dar piktesnę savo motiną. Mildutė aiškiai simpatizavo senutei. Marti nugalėjo uošvę. Visas tamsias galybes nukreipė prieš Mildutę. Ši į virtuvę vėl nė žingsnio žengt nebegalėjo. Jos pusėje pro stogą ėmė varvėt vanduo, byrėt spaliai. Marti mokyklos visai nenorėjo.

Kastas laiškus siuntė dažnai, vis su liudnesnėm žiniom. Beveik visą algą išsiųsdavo Mildutė jam. Pati šiaip taip pramisdavo. Jėgos mažėjo, pasirizimas silpnėjo. Dalios iš brolio vis dar negavo.

Pavasary Kastus persikėlė į Švarzvaldą, esą ten bus geriau. Mildutė rašė jam raminančius laiškus ir rupinosi gauti dalį gydymui. Gegužės pradžioj gavo pakvietimą pinigams atsiimt, o pašte rado dar laišką iš Švarzvaldo sanatorijos, su juodais kraštais ir juodu kryžium. Iš pašto Mildutė išnešė.

Apygardos teisme Mildutė bylą pralolė. Disputa galvą pakėlė. Pranašavo, kad mokytoja dabar tikrai greit iš Nuobodžiškės išleks rukdama. Įspėjo, bet...

Mildutė su tėvų komitetu buvo Kaune, prašė pinigų mokyklos namams pastatyti — negavo. Gyvenimas Balvanauskuos pasidarė nepakeliamas. Skausmai draskė krutinę. Darbas pasidarė nemielas. Rudeny inspektorius, radęs tik Mildutės šešėlį, prievarta išsiuntė į Kauną. Kaune tuoj patarta gult į ligoninės džiovininkų skyrių.

Eidama į ligoninę, Mildutė matė puiškus banko, teisingumo ministerijos rūmus. Sunkiai atsiduso: „Tiek milijonų!... Visai Lietuvai nuosavų mokyklos na-

mų butų. Neputų jose mūsų ateities žiedas vaikučiai, mokytojai... Vargšas Kastus...“

XI.

Iš banko rumų išėjo graži panelė su kariškiu po ranka. „Agutė“, norėjo sušukt Mildutę, bet Agutė, nors atydziai pažvelgė Mildutei į akis — nepažino pageltusioj pasenusioj moteriškėj gražuolės Mildutės.

Vytauto parke linksmai aidėjo muzika. Vytauto prospekte užė blizgą taksį, pralenkdami senus sulysusius arklus, kurie vilko lengvą Mildutės kuną į kapyne. Ją lydėjo senas luošas tėvukas ir išgeltęs, pasenęs kapitonas. Rankose jis nešė giacintų bukieta.

Kapynėse, alyvų krume linksmai čiuilbėjo lakštutės. Gatvėje slankiojo laimingųjų porų šešėliai. Nuo Vytauto kalno leidosi į kapyne muzikos garsai, šokančių šukiai. Ant Mildutės kapo vyto baltųjų giacintų bukieta.

NELIEPK, MYLIMOJL

Pasiųsk, mergužele, mane art ir sėti,— Aš linksmas išeisiu į laukus. Per dieną dirvonus išarsiu, Per kitą — grudais apibersiu Ir linksmas aš grįžęs iš lauko Tave, brangi, aplankysiu...

Paliepk, mergužele, per apvalią žemę Pėščiam man apeiti ir taką išminti, Ir pasakų žiedą auksinį nuskinti, — Apeisiu, nors širdį begalo skaudės, Kad akys tavęs iglai neregės, Bet, apvalią žemę apėjęs, tave aplankysiu. (siu.

Neliepk, mylimoji, tavęs tik užmiršti, Netarki per amžių daugiau nematyti, To vieno dalyko neliepk padaryti, Nes liudnas aš busiu, kaip sakalas girioj Pašautas pražūti turėsiu, — Neliepk, mylimoji, myliu ir mylėsiu...
Jokubas Dagys.

TYLI NAKTIS.

Tylis naktis

Kai užmigdy —

Saldūs sapnai,

Kai aplankys,

Tuomet tiktai

Nurims širdis...

Aš vis tylus,

Bet man sieloj

Skausmų vilnis

Lyg kad audroj

Daužo valtis —

Skandina jas!

Taip aš kenčiu

Kasdien vargus

Ir galas jų

Kada ar bus?

Ar nors kada

Tas spindulys

Laimės name

Dar aplankys?...
L. Grigaitis.

LIAUDES DAINA.

(iš mano Rinkinio. Dainuota a. a. mano motinėlis, Pagirij ir Vadoklių valsčiuose dvidešimts metų atgal).

Augštam kalnely, margam dvarely
Kalbino mane jauni berneliai;
Kalbino mane jauni berneliai!...

Dailiai kalbino, meiliai viliojo,
Aukso žiedeliais apdovanojo;
Aukso žiedeliais apdovanojo.

Dzin, dzin, zvaneliai, lojo šuneliai
Sugrįžo mano — seni tėveliai!...
Susijaudino jauni berneliai.

Piršliams per jauna dukra lankyti,
Keliaukit sveiki neišvaryti;
Vartai užkelti, kiemas lankyti.

Ją motinėlių valioj augina,
Lig pusrytėlių nepabudina;
Lig pusrytėlių nepabudina.

Turtą iš savo tėvų turėsiu,
Tiktai darbelių dirbt nemokėsiu;
Mikliai piršteliais dirbt negalėsiu.

Naujas ratelis, švelnus kuodelis,
Bet nesiverpia lino sieksnelis
Ir nesiaudžia baltos drobėlis!

A. J. Jokubaitis.

GYVENIMO RUOŽAI

Rašo A. B. STRIMAITIS

IS KELIONĖS SAUSZEMIU IR VEL JURA.

IV.

Laukiu kada paliepsi Laivužėį irkiuoti.

Anksti rytą prisartinome prie krašto Cherbourg. Laivas į uostą negali įplaukti, nes jūros inlanka ne gana gili, kad jurų milšinas ant vietos galėtų apsisotiti. Keturi laiveliai apsupo mus; vienį priėmė bagažus išlipančių keleivių Cherbougė, kiti pačius keleivius nukėlė.

Darbininkai ant priplaukusių laivelų francuzai. Jie prašo pas amerikiečius papirosus. Pastarieji mėto papirosus ir oriežiukus iš viršaus. Darbininkai išrodo labai nerangūs. Čia jau jauti tą europišką tinginumą.

Kuomet keleiviai maišosi — vienį išlipa, atsiveikindami su pasiliekančiais, patarnautojai laksto, kiti delnus ištiesę ir laukia, kiek jiems kyšių į delną teks. Štai, netikėtai, lyg iš grindų misteriškai iškilęs p. J. W. Lūtas, „United States“ Lėnijos generalis atstovas Kaune pasirodo priešais, ištiesdamas ranką su ankstybo ryto linkėjimais. Koks mano nusistebėjimas ir džiaugsmas, kad žmogus net iš Kauno atvažiavo į Cherbourgą mus pasitikti.

Važiuojame iš Cherbourgo į Southampton. Visi linksmi. Apie antrą valandą popiet jau Southamptonė. Apleidžiam Leviathan. Čia pat ir gelžkelio stotis. Kol perkėlė bagažą ir sutvarkė kitų keleivių bagažus, juos muitininkai pažiūrėjo. Dauguma į traukinius sukrauta be kratos.

Keliamam į Londoną. Traukinys pleška po 50 mylių valandoje. Apylinkės be galo gražios. Šalykeliais gražūs laukai. Veik visu keliu matosi žydinti laukai. Nekurios moterys pamaučiusios sauzemį, dar gi nukaišytą puikiomis įvairių spalvų gelėmis, kelia ovacijas, reiškia pasitenkinimo kelione. Masina save tuo, kad turės progos pamatyti dideliausį pasaulio miestą Londoną.

Šitai, ir nepajutom kai traukinys įdundėjo į „terminal“. Kunduktorius sušuko: „London! all out!“

Tušti trokai stovi ir laukia mus pribunant. Į trokus sukrovė musų bagažus, o pačius keleivius susodino į omnibusus ir nuvežė į „National Hotel“.

Vos suspėjom sugužėt į viešbutį, užėjo audra su žaibais ir perkunijomis. Kuomet, paskui mus, atvežė bagažus, tai tušoms moterims, buvo nemalonus: manė, kad gali sulyt jų čemodonus ir pačios, begelbėdamos bagažą, sušlapino savo šilkinės pančiakutes. Reiškia, nepasitenkino Londono lietumi.

Septintą valandą vakariene. Londono gyvenimas eina lėtu tempu. Patarnautojai nerangūs. Užplaukus į viešbutį 150 svečių vienu kart, turėtų but keliolika specialių patarnautojų, bet anglai paprastu tempu viską tvarko. Svečiai vakariene netinkamai aprūpinti. Londonas vandeniu apsuptas iš visų pusių, bet prie valgio vandens prisiskauti negalima. Su alumi ir „ugniavandeniui“ lygiai ta pati bėda.

Svečiai, po vakarienes, susirinkę salone, kur pardavinėjami svaiginamieji gėrimai, negali pasigert, nes negali prisiskauti patarnautojo, nors ir ekstra kyšiai siulomi. Jei vieną alaus bonkutę prisiskautia, tai kitos belaukdamas ištrokšta ir išsiblaivo.

Keltas nespėja žmones vežt į viršų į kambarius. Man, po dviejų bonkų „gintaro“, apie 11:00 val., pasisekė surast savo kambarį. Sekama dieną tvarka geresnė. Pusryčiai. Po pusryčių sustoję keturi dideli omnibusai prie hotelio durų. 11.00 valandą važiuojam Londono įvairenybių pamatyt. Iš augšto saulė šviečia. Nekurie eina krautuvių pasižiūrėt. Languose išstatytos prekės, panašios į Amerikoje didelių miestų prekes, tik tų prekių kainos, sulyginant su New Yorko kainomis, apie 25% augštesnės. Tik dabar supratau priežastį muitininkų bagažo draskymo, o ypatingai, kad amerikiečiai neįvežt cigaru, cigarečių ir tabako. Londonas, mat, neturi tokių gerų prekių už tas kainas. Todel kad amerikiečiai nepasipelnyt Londone, tai turi užmokėt augštą muitą už įvežamas prekes.

Antrą valandą omnibusai sugrįžo į viešbutį. Suvalgyti pietūs, sukrauti bagažai ir keliamam į tolimesnę kelionę. Kas ir ką matė Londono gatvėmis bevažinėjant, dabar dalinasi įspūdžiais. Džiaugiasi, kad United States Lines apmokėjo visas išlaidas už perkėlimą bagažų, nakvėn, vakariene, pusryčius ir pietus. Keleiviams nei vieno cento nereikėjo ekstra mokėt, o turėjo progos aplankyti Londoną, pamatyt įdomesnes vietas. Bet, abelnai, Londonas į keleivius didelio išvadžio nepadarė. Čia amerikiečiams viskas eina vėžio žingsniu.

Sėdome laivan „Baltannie“ ir 7:00 val. vakare išplaukėm iš Londono. Kol saulė nusileido, buvo matyt krantai ir Londono priemiesčio budinkai. Paskui išplaukėm į atvirą „Nort“ Sea“. Laivelis nedidelis, bet keleiviai sutvarkyti ir atrodo gana daug patogumo. Tik tulos moterėlės, ar tai pačios sau įsi kalbėdamos, ar užagituotos kitų pirm iškeliaujant iš namų, laukė didelių audrų ir ligų. Bet apsiriko. Laivelis šliaužia sklandžiai kai gelda per prūdą be jokio ženklo supimo. Ryto metą atsirado vidury. Jau ramūs, linksmi. Keliamam toliau į rytus.

SAULĖS SPINDULIŲ JĖGA.

Saulė musų žemei teikia šviesą ir šilumą. Jeigu visą tą šviesos ir šilumos energijos kiekį, kuri saulė per vieną dieną suteikia musų žemei, skaitydami vidutinį kainą įvertintume pinigais, tai išeitų apie 1600 milijonų litų. Tokiai milžiniškai energijai sudaryti saulė kiekvieną sekundą išskvoja, paversdama į spindulius, po 4 milijonus tonų (apie 250 milio-

nu pudų) savo medžiagos. Tuo būdu, per vieną valandą saulė išskvoja 14,400 milijonų tonų. Jeigu kas valanda saulė tokiomis astronomiškais skaičiais nyksta ir mažėja, tai čia gali kilti klausimas, kaip ilgam jos pakaks? Į šį klausimą žymus astronomas Jean atsako, kad saulė po tiek pat energijos galės išleisti duoti mažų mažiausia dar bent 150 milijonų metų. („L. U.“).

LIETUVIAI AMERIKOJE

PITTSBURGH, PA.

Kriuklio Vaikas Paliuosuotas. Kai jau esu rašęs, 11 metų vaikas Walteris Kriuklis yra kaltinamas del pardavimo nuodingo munšaino, kuriuo nusiuodijo žmogus. Walteris Kriuklis buvo laikomas Juvelė korto priežiuroje nuo rugpjūčio 19 d. iki rugsėjo 3 d.

Rugsėjo 3 d. Walteris Kriuklis tapo paliuosuotas ir atiduotas jo sesers Marijonos Kriuklytės priežiūrai. Našlaičių teismas pervedė visą Kriuklių šeimynos turtą Pennysvania Trust Co. banko globai. Bankas duos po kiek kas mėnesį del užlaikymo nepilnamečių vaikų. Vaikus prižiūrės vyriausia sesuo Marijona Kriuklytė, 21 metų amžiaus, dar tik apie trys mėnesiai kaip iš Lietuvos.

Kaip jau aš esu minėjęs Kriuklio 3 vaikai ir 1 mergaitė yra likę našlaičiai: neturi tėvo, motinos. Jie buvo patėvio S. Čirvinsko globoje. Vaikų tėvas Adomas Kriuklis jau virš metai kaip yra miręs, o motina Ona Kriuklienė gegužės 27 d., 1930 m. apsigėdė su S. Čirvinsku, trečioje dienoje po apsigėdimo nusizudė. Tasyk S. Čirvinskas liko ne tik vaikų prižiūrėtojum, ale ir dalininku bei prižiūrėtojum Kriuklių turto. Kriuklių palikimas buvo sekantis: farma \$8,000 vertės ir pinigų banke \$5,000. S. Čirvinskas, nors tik tris dienas tegyveno su kriukiene po apsigėdimo, bet pagal Pennsylvanijos valstijos įstatymus paveldėjo trečią dalį Kriuklių turto (Kriuklis mirdamas nebuvo palikęs jokių palikimo popierių) ir kartu su Kriuklių vaikais laikė Kriuklienės štoriuką ir pardavinėjo munšainą iki rugpjūčio 19 d. Kai Kriuklio vaikas buvo apkaltintas pardavimu nuodingo munšaino, o Čirvinskas užlaikymu nuodingo „stovo“, nuo kurio nusiuodijo žmogus, tai nuo tada prasidėjo Čirvinsko trubelėliai. Čirvinskas tapo apkaltintas del „manslaughter“, o našlaičių teismas pradėjo rūpintis ir kriuklių vaikų turto.

Reporteris.

WORCESTER, MASS.

IS TMD. Kuopų Gyvavimo. Po praeitam Tėvynės Mylėtojų Draugijos seimui, kuriame buvo perrinkta centro valdyba, už keletos savaičių pradėjus dirbti ir susirašinėti su kuopomis ir veikėjais pasirodo, kad TMD. auklėjimui ir plėtimui yra plati dirba. Pats netikėjau, kad musų veikėjai taip nuoširdžiai pritaris TMD. auklėjimo darbai. Jei ir toliau taip dirbsime šita plotme apšvietimo ir kulturs plėtimui, tai sekantis mano pranešimas bus visiškai kitokis. Štai tik pradžia tų musų darbų:

1. Worcesterio TMD. kuopa persiorganizavo su 23 nariais ir su pabaiga šių metų manome turėti iki 100 narių. Nauja kuopos valdyba išrinkta, kurios pirmininku yra energingas veikėjas J. Dvareckas.

2. Hartford, Conn., kuopa persiorganizuoja priešaky su tokiomis veikėjais, kaip Čekanauskas, Januškevičius, Sekys ir kiti. Yra pasizadėta kuopą išauginti pavyzdinai.

3. Brooklyne persiorganizuos kuopa, nes energingas veikėjas Ks. Strumskis man davė garbės žodį, kad padirbės del TMD. Taip pat ir kiti veikėjai pasizadėjo del TMD. padirbėti. Todel brooklyniečiai galės išaukštėti didelę kuopą.

4. So. Bostone pasidarbuti TMD. labai pasizadėjo K. J. Paulauskas ir R. Židžiūnas. Jie du davė man garbės žodį, kad į trumpą laiką sutvarkis TMD. kuopos reikalus ir padarys di-

džiausia kuopa visoj Mass. valstijoje. Geriausio pasisekimo bostoniečiams.

5. Keen, N. H., brolis Markunas prižadėjo tuoj suorganizuoti naują TMD. kuopą. Nors ši kolonija lietuviais neskaitylinga, bet Markunas mano, kad susidarys gražus būrelis TMD. narių.

Tai gi tik čia suminėtos vietose susidarys tuojau apie 200 narių. Tai graži darbo pradžia. Be to, vedama susirašinėjimai ir pasitarimai del TMD. kuopų perorganizavimo su šių kolonijų veikėjais: Lawrence, Lowell, Norwood, Montello ir su Conn. valstijos veikėjais. Iš kitų kolonijų taip pat pradeda ateiti geros žinios, kad TMD. kuopų perorganizavimo darbas jau pradėdamas. Už tą viską esu dėkingas visiems veikėjams, kurie rūpinasi TMD. auklėjimu.

Prie šios progos kreipiuosi į visų kolonijų tuos veikėjus, kuriems rūpi TMD. ir lietuvių literaturos plėtimas, stokite darban ir atgaivinkite TMD. kuopas, tverkite naujas kur tik yra galima. Kuo tik galėdamas jums pagelbėsiu. Informacijų TMD. reikalais galite gauti iš Centro sekretoriaus, taip pat ir aš kiek galėdamas suteiksiu. Jei visi pasidarbuosime TMD. labui, tai galime būti tikri, kad su sekamais metais gausite trečią tomą „Pasaulio Istorijos“.

Be to, aš kaip centro valdybos narys prie šios progos noriu ištarti nuoširdų ačiū musų laikraščiams, kurie davė ir duoda vietos savo skiltyse TMD. reikalams dabartiniu laiku.

P. A. Dėdynas, TMD. Vice-Pirm.

WATERBURY, CONN.

Perorganizuotas Vaizbos Butas.

Keletas mėnesių atgal buvo sušauktas vietos biznierių susirinkimas su tikslu sutvėrti Vaizbos Butą, kaip kad yra kitose didesnėse lietuvių kolonijose. Gavimui platesnių informacijų gegužės mėnesy buvo surengtos prakalbos Lietuvos Generaliam Konsului p. Žadeikiui. Vienok patsai organizavimo darbas, iš priežasties bedarbės ir kitų kliučių, buvo apsisojęs.

Rugsėjo 9 d. buvo sušauktas susirinkimas su tikslu paskaitinti narius prie veikimo ir išrinkimui pastovios valdybos. Apkalbėjus dalykus visapusiškai, nutarta vadovautis konsulo p. Žadeikio suteiktomis informacijomis ir patarimais. Suorganizavus tvirtą Vaizbos Butą Waterbury, vietiniai organizatoriai prigėlbė tvėrti Vaisme Butus ir kitose kolonijose Conn. valstijos ir su jais turės artimus ryšius.

Išrinkta nauja valdyba: pirm. P. Gudiškis, rašt. adv. K. Lukošius, ižd. J. Tareila. Delei geresnio supažindinimo visuomenės su Vaizbos Buto tikslais, valdybos nariai lankysis draugių susirinkimuose paaiškindami V. B. užduotis. Waterburietis.

MINERSVILLE, PA.

Nelaiminga Lietuvio Mirtis. Rugsėjo 1 d. mirė Banifacas Rinkevičius baisiose kančiose. Šio žmogaus mirtis atsitiko sekamosse tragingsose aplinkybėse: jis užlaikė smuklę prie Laurel gatvės ir žmonės kalba, kad prie stiklelio turėdavęs kokius tai nesusipratimus su savo žmona. Bet tokie dalykai Rinkevičiams buvo priprasti. Rugsėjo 1 d., apie 9 val. vakare Rinkevičius nuėjo į tvartą ir atsigulė ant antrų lubų. Už valandos laiko jis išbėgo iš tvarto visas apimtas liepsnos ir nesavu balsu šaukdamas: kas man taip padarė, kas pa-

darė! Kaimynai pamatę tokią nelaimę Rinkevičiaus šoko jam į pagelbą ir kas kuo galėdami gesino degančius jo drabužius, bet Rinkevičius tuo kartu sukrito ant žemės be žado.

Nugabentas į Warner ligoninę į Pottsville, Pa., už penkių valandų mirė baisiose kančiose. Kadangi velionio viduriai buvo baisiai apdege, matyt daugiausiai kerosino ar gesolino ten užpilta buvo, tai jokios pagelbos negalėjo daktarai jam suteikti. Visą laiką velionis šaukėsi ir Dievo ir angelų pagelbos, kad jam sutrumpintų kančias. Ir kuomet to nesulaukė, tai šaukėsi ir į Dievo priešininkus, kad jie jam pagelbėtų...

Del šios tragingsos velionio Rinkevičiaus mirties eina valdžios tyrinėjimas. Tikrinama, kad detektyvai jau užėina ant pėdų piktadariui, kuris tokiu baidiu būdu išvarė velionį Rinkevičių iš šio pasaulio.

Velionis tapo palaidotas 6 d. rugsėjo su bažnytinėmis apeigomis. Paėjo iš Lietuvos iš Budos kaimo, Jezno parapijos, Trakų apskrėčio. Mirė vos 36 metų amžiaus pasiekęs. Lai buna jam lengva šalčioi žemelei, į kurią amžinam atsilsiui taip tragingsos mirties nulydėtas.

A. J. Banišauskas.

KOKIOS SPALVOS MUSES NEMĖGSTA.

Londone leidžiamas žurnalas „Nature“ („Gamta“) sako, kad musės daugiausia nemėgsta raudonos ir geltonos spalvų. Stiklo fabrikantai broliai Pilkingtonai darė Anglijoj bandymus ir patyrė, kad įdėjus langus iš geltono ar raudono stiklo, musės tuojau išnyksta. Bet raudoną spalva sunkiai praleidžia šviesa todėl jie pataria vartot geltoną stiklą. Ypač toks stiklas rekomenduojama skerdykloms, pieninėms ir apskritai visur, kur laikomi ar gaminami valgomieji daiktai. Nuo mėlynos spalvos taipgi bėga, bet netaip daug. („L. U.“).

TĖMYKITE!

Didelis 548 Puslapių Paveikluotas Veikalas Antgalviu

Susivienijimo Lietuvių Amerikoje I S T O R I J A

Tai yra netik istorija didžiausios pažangos mūsų fraternalės organizacijos, bet tai yra beveik visų Amerikos lietuvių istorija, nes joje pakliūdoma ir plačiai aprašoma musų visuomeniškės santykių išvėivijoje. — Juo veikiau tą veikalą užsisakysite, tuo greičiau apspazinsite su Amerikos lietuvių istorija

Kaina \$1.50 Drutame apdare \$2.00

Reikalaudami, kreipkitės į „Tėvynės“ Administraciją šiuo adresu:

„TĖVYNĖS“ ADM., 307 W. 30-th Street, NEW YORK, N. Y.

Tel. Newtown 4464 ANT. J. VALANTIEJUS, Laisniuotas Graborius ir Balsamutojas. Apradaus visose šakose. Notary Public. 54-41 — 72-nd Street, (4 Lexington Ave.) arti Grand St., Maspeth, L. I. N. Y.

LIETUVIŠKI BONAI

Jei norit pirkt ar parduot gaunant gerą kainą, rašykite mums del informacijų dykai į Dept. 2. Kurt H. Schurig & Co., 50 Broadway, New York.

TIKTAI SLA. Kuopoms

SLA. Ženkleliai-guzikėliai

MOTERIŠKI SU SPILKUTĖMIS TRIJŲ RUŠIŲ:

Dideli auksiniai po \$1.50, mažesni auksiniai — po \$1.00; paaukuoti — po 50c. Duodant užsakymus mažiau kaip ant vieno dolerio, reikia prisijusti 10c. persiuntimo registruoto laiško.

Dideli Auksiniai, naujo stiliaus po \$1.50 Mažesni Auksiniai 1.00 Paaukuoti50

VYRIŠKI SU ŠRUBELIAIS TRIJŲ RUŠIŲ:

SLA. kp. antspaudos-pečėtis

Geležinės Pečėtis, išpaužiamos į popierą \$6.00 Guminės Antspaudos su atramento paduškėle — po \$3.00

SLA. kvitų ir orderių knygelės

Orderių knygelės išmokėjimams — po 50c. Kvitų knygelės pinigų priėmimui—po 50c.

SLA. mokesčių-rekordų knygos

Liuosų lakštų sistema su drutais audimo apdarais su raktu ir 25 lakštų parsiduoda tiktai už \$3.00.

Siunčiant pinigus į Centrą reikia siųsti kartu su narių mėnesinėmis mokesčiais, pažymint ant mokesčių lakšto paliktos tuščios eilutės, už ką pinigai prisiunčiami.

Kiekviena kuopa privalo pasirupinti insi-gyti viršui pabriežtus kuopoms butinai reikalingus daigtus.

MONEY ORDERIAI turi but išrašyti ant Lithuanian Alliance of America, o mokesčių mėnesinius raportus (blankas) su pinigais siųsti sekančių adresu:

LITHUANIAN ALLIANCE OF AMERICA 307 W. 30-th Street NEW YORK, N. Y.

